

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

บัวเป็นพันธุ์ไม้ที่เกิดจากเบือกثم แต่ออก ก้าน และใบของบัวที่โผล่พ้นเหนือน้ำนั้น หาได้มีร่องรอยความสกปรกของเบือกثمไม่ ฉะนั้นจึงถือกันในวรรณคดีของชาติ ตะวันออกหลายชาติว่า บัวเป็นดอกไม้ที่สวยงาม ผุดผ่อง มีเส้นห์ และมีคุณค่าทางการที่จะนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งทั่ง ๆ เช่น เกยวกับเรื่องความงาม ความรัก ความละเมียด ถอน และความละเมียดละไม เป็นต้น ในทางธรรม บัวเป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ บัวจึงเป็นดอกไม้ที่ใช้สำหรับบูชาพระและลั่งศักดิ์สิทธิ์ ความคิดเหล่านี้ได้ปรากฏเป็นหลักฐานในวรรณคดีและวรรณกรรมทาง ๆ และโดยเฉพาะวรรณคดีบาลีและสันสกฤต ซึ่งนับว่า เป็นวรรณคดีพื้นฐานสำคัญของวรรณคดีชาติตะวันออกหลายชาติ กว่าไถลัยทอคaraman ความรู้สึกนึกคิดของคนท่อน้ำออกมานในลักษณะทาง ๆ แต่ความคิดของกวีที่มีต่อบัวในวรรณคดีบาลี และสันสกฤตนั้น ยังขาดการรวมรวมเป็นหลักฐาน และบางเรื่องยังไม่มีผู้ให้วิจัย ผู้วิจัยจะจึงมีความสนใจให้ร่วมศึกษาเรื่องบัวในวรรณคดีบาลีและลั่นสกฤต อันจะเป็นบรรทัดฐานของการศึกษาลืมไป

วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาค้นคว้าแนวความคิดเกี่ยวกับบัวในวรรณคดีบาลีและสันสกฤตที่สำคัญ ๆ (2) เพื่อศึกษาร่วมรวมเอกสารอันเป็นที่มาแห่งแนวความคิด ศพที่เรียกชื่อบัว ศพที่เรียกชื่อทางค้านศิลปกรรมสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับบัว และประโยชน์ที่ได้รับจากบัวอันมีนานาประการไว้คุย

ค้านพฤษศาสตร์ เพื่อเป็นส่วนประกอบให้เข้าใจเรื่องนัวประเททต่าง ๆ อันจะทำให้ วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ชัดเจนและล้มบูรณะงชัดดวย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการเขียนวิทยานิพนธ์นี้ว่า เป็นการวิจัยแบบ วิเคราะห์ข้อมูลเรื่องนัวในวรรณคดีบาลีและสันสกฤต ในส่วนที่เป็นวรรณคดีบาลี ผู้วิจัยได้ใช้หลักฐานอ้างอิงในคัมภีร์พระไตรปิฎกเป็นบรรทัดฐาน และอรรถกถาอื่น ๆ เช่น ชาตกัญญาณ พระขัมปหกัญญาณ เป็นทัน ในส่วนที่เป็นวรรณคดีสันสกฤต ผู้วิจัยได้นำ หลักฐานซึ่งปรากฏอยู่ในวรรณคดีเรื่องทาง ๆ เช่น คัมภีร์ฤคเวท คัมภีร์ปุราณ และ วรรณคดีสันสกฤตเรื่องอื่น ๆ โดยแก้ กศุตุคติ พุทธบริษัท อุทตរรามจาริษ บทละครสันสกฤต เป็นทัน ส่วนหนังสืออื่น ๆ ที่นักประชุมล้มยใหม่เขียนไว้นั้นจะถูกตัดต่อที่จ่าเป็น เพื่อเป็นการอ้างอิงส่วนที่เกี่ยวกับนัวเท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ จะให้ความรู้ เนื่องบัวที่ปรากฏในวรรณคดีบาลีและ สันสกฤตโดยตรง ตามความนึกคิดของกวีที่托บัวในลักษณะต่าง ๆ เช่น ความชั้นชั้นที่ ความงามและธรรมชาติของนัว การนำเสนอความงาม ความบริสุทธิ์ของนัวไปเป็นอุปมา อุปไมยทั้งในทางโลกและทางธรรม ความรู้ทางคานศพที่ใช้เรียกชื่อนัว ความรู้ทาง ๆ เกี่ยวกับนัวในเชิงศิลป์ เกี่ยวน้ำเงื่อง โดยแก้ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม และความรู้เกี่ยวกับประโยชน์จากส่วนของนัว เช่น แหง ดอก ใบ และเกสร ความรู้ดังกล่าวจะ เป็นแนวทางให้ผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบกับแนวความคิดเรื่องนัวที่ปรากฏใน วรรณคดีไทย หรือวรรณคดีอื่น ๆ หรือเป็นแนวทางที่จะศึกษาเรื่องนัวในวรรณคดีบาลีและ สันสกฤตให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในชั้นต้น ผู้วิจัยได้ศึกษารอบรวมข้อมูลทาง ๆ ที่เกี่ยวกับนัว หัวนัวหลวงและ หัวสาหิในคัมภีร์ที่เก็บในภาษาบาลีและสันสกฤต โดยคัมภีร์พระไตรปิฎกและอรรถกถาคัมภีร์

มีพระธรรมปัทโธภูกตา ชาตกัญญาภูกตา และบทประพันธ์ภาษาล้านสกุลของกลิ่นกาล รวมทั้ง
คัมภีร์ภาษาบาลีและล้นสักดิ์ก่อนที่คนໄດ້ ศึกษาร่วมรวมข้อมูลทาง ๆ เกี่ยวกับบัวที่นัก-
ประชุมญี่ปุ่นใหม่เขียนไว้ ให้ส่องถ่านความรู้เพิ่มเติมจากผู้อื่น เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับบัว
ในด้านต่าง ๆ เช่นความรคานกิจกรรม สถาปัตยกรรม และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง
กับบัว และไกด์นำข้อมูลทาง ๆ ที่คนค้าว่า มาวิเคราะห์แนวความคิดของกวีที่มีความคิด
ออกมานี้รูปแบบทาง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย